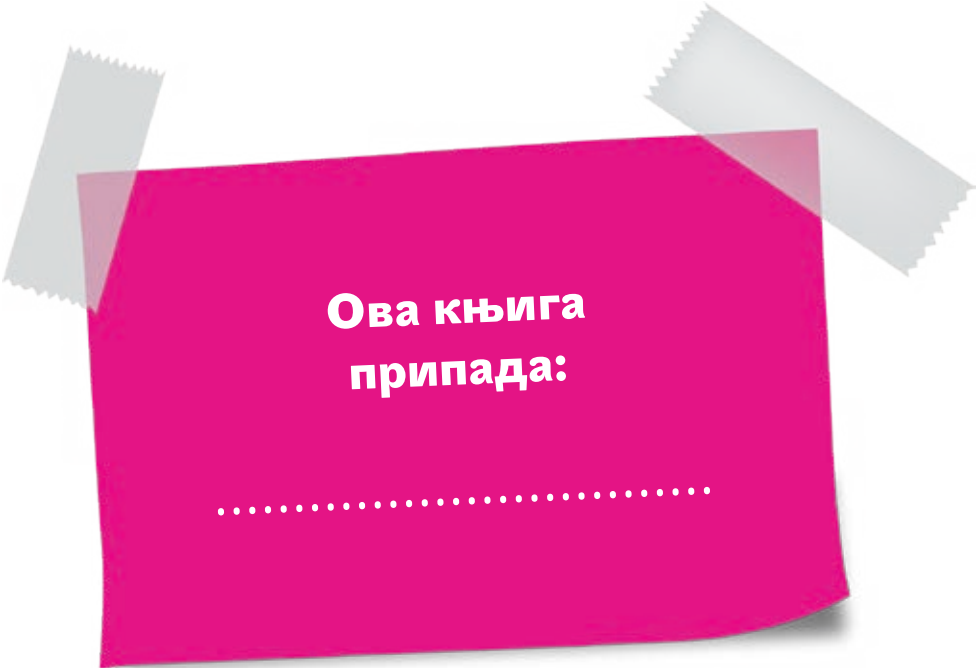

Добро дошли
у свет

Тea'систерки

**Ова књига
припада:**

.....

Ђао, ја сам Теа! Да, баш тако, Теа Стилтон, сестра Џеронима Стилтона! Радим као специјални дописник *Мишјих новости*, најпознатијих новина на Острву мишева. Уживам у путовањима и авантурама и радо упознајем нове људе из целог света! Управо на Мишфорду, колеџу на ком сам дипломирала, а затим позвана и да предајем, упознала сам пет заиста изузетних девојака: Колет, Ники, Памелу, Паулину и Виолету. Међу нама се брзо развило право пријатељство. Толико су ме заволеле да су своју екипу назвале по мени – Теа систерке (што значи „сестре Теа“). То ме је дирнуло, па сам одлучила да испричам мишотастичне авантуре које су доживеле...

Теа систерке

Колет

Страствена
обожаватељка одеће
и модних додатака,
нарочито у розе боји.
Кад порасте, волела
би да постане модна
новинарка.

Паулина

Ведра и несебична,
воли да путује и
упознаје људе из
целог света. Има
дара за технологију и
компјутере.

Виолета

Обожава да чита и
сазнаје нешто ново.
Заљубљеник је у
класичну музику и
машта да постане
славна виолинисткиња.

Ники

Ники је из Аустралије.
Обожава спорт,
екологију и природу.
Радо проводи време
напољу и никад не
мирује!

Памела

Вешт мајстор: само
јој дајте шрафцигер и
све ће вам поправити!
Обожава пицу, могла
би да је једе сваког
дана, а воли и да кува.

**Желите ли и ви да
будете **Tea** систерка?**

Волим

.....
.....
.....
.....
.....

Назив оригинала: Tea Sisters – Il principe degli oceani
Текст: Теа Стилтон / Tea Stilton
Сарадник на тексту: Алесандра Берело / Alessandra Berello,
Кјара Рикелми / Chiara Richelmi / Atlantyca S.p.A

Уредничка сарадња: Патриција Пуричели / Patrizia Puricelli
Приредила: Марија Балароти / Maria Ballarotti,
Вивијана Донела / Viviana Donella

Арт директор: Јакопо Бруно / Jacopo Bruno
Корице: Барбара Пелицари / Barbara Pellizzari, Ђузепе Фаћото / Giuseppe Facciotto (цртеж) и Флавио Ферон / Flavio Ferron (боја)
Илустрације кофера: Барбара Пелицари / Barbara Pellizzari (цртеж) и Флавио Ферон / Flavio Ferron (боја)
Графички дизајн: Маријаглорија Позани / Mariagloria Posani, theWorldofDOT

Илустрације почетних и завршних страна: Барбара Пелицари / Barbara Pellizzari (цртеж) и Флавио Ферон / Flavio Ferron (боја)
Мапе: Катерина Ђорџети / Caterina Giorgetti (цртеж) и Флавио Ферон / Flavio Ferron (боја)

Унутрашње илустрације: Барбара Пелицари / Barbara Pellizzari, Кјара Балело / Chiara Balleello (цртеж), Алесандро Мушило / Alessandro Muscillo (боја), Флавио Ферон / Flavio Ferron (боја), архива *Пјеме* / Archivio Piemme
Уметнички сарадник: Флавио Ферон / Flavio Ferron
Уметнички асистент: Томазо Валсеки / Tommaso Valsecchi
Графичка обрада: Јуко Егуза / Yuko Egusa, Кјара Чебраро / Chiara Cebraro

Према оригиналној идеји Елизабете Дами / Elisabetta Dami
www.ildiaridelleteasisters.it

© 2016 - EDIZIONI PIEMME S.p.A.
info@edizpiemme.it

Права за српско издање © 2025 Вулкан издаваштво
International rights © Atlantyca S.p.A. - Via Leopardi, 8 - 20123 Milan - Italy
www.atlantyca.com - contact: foreignrights@atlantyca.it
All Rights Reserved. The moral right of the author has been asserted.✉

Стилтон је име чувеног сира који се од краја XVII века производи у Енглеској. Назив сира је регистровани заштитни знак. Сир стилтон је омиљени сир Џеронима Стилтона. Више информација о стилтон сиру потражите на сајту www.stiltoncheese.co.uk

Сва права задржана. Ниједан део ове књиге не сме се чувати, умножавати или на било који начин дистрибуирати, било у електронском или механичком облику, укључујући и фотокопирање, снимање и све остале системе чувања и размене података, без претходног писаног допуштења од стране власника права.

ISBN 978-86-10-05813-0

Тea Стилтон

Принц ОКЕАНА

**Желите ли да помогнете
Теа систеркама у новој авантури?
Није тешко, треба само да
пратите трагове!**

**Обратите пажњу кад наиђете на ову
лупу: то је знак да се на тој страни
налази важан траг.**

**Повремено ћемо се преслишавати
како не бисмо нешто заборавили.**

Јесте ли спремни?

ЧЕКА НАС МИСТЕРИЈА!

ВРЕМЕ ЈЕ ЗА РАСПУСТ

Испити из првог семестра на колеџу Мишфорд су завршени, те су студенти искористили период пре почетка нових предавања за уживање у једном лепом **распусту**.

И Теа сестерке су једва дочекале распуст. Први семестар био је **напоран** и пријатељице су жељно ишчекивале заслужени **одмор**.

Девојке су обављале последње припреме за полазак... Све осим Паулине, која је **мирно** седела и гледала у остале девојке заокупиране коферима.

– Не брините за мене, девојке! – повика, **весело** и **одлучно**.

ВРЕМЕ ЈЕ ЗА РАСПУСТ

Ники одмахну главом: – Уопште ми није јасно како ти је драже да останеш у ова четири зида, на Мишфорду, уместо да пођеш са нама на један леп одмор на **ОТВОРЕНОМ!**

Ники се не би одрекла одмора ни за шта на свету и већ се радовала дивљим пределима своје вољене **АУСТРАЛИЈЕ.**

Виолета се умеша: – Ја бих те позвала са мношћом на курс **Музичког...** али, бојим

се да ти то не би било нимало интересно, је л' да?

Паулина јој одговори, уз велики осмех: – Ја сам и овако срећна!

Само желим да се одморим...

Професор **Искрић** ме је замолио да проверим податке његовог истраживања о древним цивилизацијама!

– То је велики посао... **ПФФ...** – издахну Колет, покушавајући да затвори свој розе кофер који је био претрпан гардеробом.

– Али, ти си, Паули, особа која боље од свих познаје све... **УФФ**... информатичке архиве овог колеџа! Ја не бих знала ни одакле да почнем...

Паулина весело погледа у своју **пријатељицу** и повика: – Зар ниси могла неку вечерњу хаљину да оставиш, Колет? Неће ти пуно служити на плажама **Кариса!**

– Немој да ме зафркаваш! – одговори она, врло озбиљно. – Већ сам се довољно одрекла самим тим што нисам понела своју колекцију балзама... и, ако ми коса неће бити уредна, волела бих да будем, барем, елегантна!

- ПОЛААЗАААК!

Пам је улетела попут **торнада**, оборивши све кофере и торбе својих пријатељица које су биле наслоњене на врата.

ПОЛАЗААК!

– Пам! Да ли је све у реду? – упита Паулина, помагајући јој да устане из гомиле кофера.

– Ево ме, систер! Па, **ПРЕКАСНО ЈЕ!** Морамо да кренемо или ће хидроглисер кренути без нас!

– Али, ја не могу да затворим свој кофер!

– повика Колет, сва **ОЧАЈНА**. – Ја ћу ти помоћи, Коко! Не брини се! – повика Памела одлучно. Без речи се **ЗАЛЕТЕЛА** и скочила на Колетин кофер и... коначно га затворила!

К-К-КЛАК!

– А сада, идемо у мој џип! – повика Пам.

– ЧЕКА НАС ОДМОР!

ПРАВА ПРАВЦАТА ОЛУЈА!

Само тренутак пре него што је Памелин
џип нестао на хоризонту, Паулина се
удаљила од прозора, говорећи: – Чека ме
ИСТРАЖИВАЊЕ!

Теа систерке последње су напустиле
Мишфорд. Сви остали студенти, као и
професори, већ су били у луци и чекали
глисер, или су, пак, већ отпловили. Чак је
и ректор **Енциклопедикус де Мишис**
напустио своју канцеларију како би
одржао семинар на другом делу острва.
Паулина је ходала пустим ходницима
колеџа, на путу до **библиотеке**.
Светлост је улазила кроз велике прозоре,
а тишина и мир обузели су књиге и
компјутере.

Девојка се смести на столицу, испред једног од екрана и започе **ЛОСАО**. Толико се удубила, да је престала са радом тек касно увече.

– Сада ми стварно треба једна *лаѓана* *вечера* и **добар сан!** – рече она, задовољно, ишчекујући милину дуге ноћи и доброг одмора.

Пре него што је заспала навила је аларм нешто раније него уобичајено јер је наредног **ЈУТРА** желела да оде на трчање на плажи, пре него што настави посао за компјутером.

Током ноћи, међутим, пробудила ју је изненадна бука. Снажна **КИША** лила је по прозорима, а таму собе пресецали су **БЉЕСКОВИ** муња. Од **СИЛИНЕ** грмљавине, деловало је као да се тресе читав колеџ.

– Какво невреме! – прошапутала Паулина себи у браду. – Баш дуго није овако пљуштало...

ПРАВА ПРАВЦАТА ОЛУЈА!

Увила се у постељину, покушавајући да остане мирна. Није да се **БОЈАЛА** пљуска, али, ипак је била свесна да је потпуно сама...

Судећи по непрестаној **КИШИ** и грмљавини која је одјекивала без престанка, у питању је била права, правцата **олуја!** Када је напokon успела да заспи, утонула је у **лаган сан** у којем је сањала чудне ствари...

МИСТЕРИЈА НА ОБАЛИ

Када се пробудила, Паулина је била изузетно уморна, међутим, чим је отворила прозор, свеж **ВАЗДУХ** ју је обузео и пробудио у њој жељу за **МОРЕМ**. Обукла је тренерку и отишла у кухињу, на лагани **ДОРУЧАК**.

МИСТЕРИЈА НА ОБАЛИ

– Јеси ли чула **НЕВРЕМЕ** синоћ? – упитала ју је куварица са колеца, госпођа Кнедлић.

– Годинама нас није задесило ни слично!

Након доручка, Паулина је отишла на плажу.

Море је било јарко **ПЛАВЕ** боје, прошарано зеленим одсјајима, док је **песак** био

таман и још увек влажан од ноћне кише.

Паулина поче да трчи. Њени кораци

су упадали у мокри песак, а пучина је

светлуцала захваљујући сунчевим зрацима.

Успорила је како би уживала у погледу.

Тек је тада **ПРИМЕТИЛА** нешто у

даљини. Личило је на дебло неког великог дрвета које су таласи нанели на обалу, али било је чудне **ПЛАВКАСТЕ** боје...

– Можда је нека животиња? – запитала се.

– **Нека велика риба?**

Паулина настави да трчи и што се више приближавала силуети, све јој је мање личило на **ДЕБЛО**. Када је већ стигла довољно близу како би могла јасно да разазна шта је у питању, њено **СРЦЕ** почело је да куца све јаче. Увидела је да то на **ПЛАЖИ** није било никакво дебло, нити риба...

МА, ШТА ЛИ ЈЕ ТО?

СТРАНАЦ ИЗ МОРА

Паулина је на тренутак застала, потпуно **ЗАПРЕПАШЋЕНА**.

На плажи је лежао извесни момак који је био **САВ ПЛАВ** и личио је на лика из бајке. Имао је дугу, **ТАМНОПЛАВУ КОСУ** и лежао је непомично, не обазирјући се на таласе који су му заплускивали ноге. Носио је одело златног **ОДСЈАЈА** и **ЕГЗОТИЧНОГ** кроја. Мирног израза лица, деловало је као да спава.

– Извините, да ли сте добро? – упита га Паулина, међутим, одговора није било. Девојка му се приближи и покуша да га додирне. Био је топао и срце му је **КУЦАЛО!**